

LEPŠÍ JE KRMĚ Z ZELÍ, KDEŽ JEST LÁSKA, NEŽLI Z KRMNÉHO VOLA, KDEŽ JEST NENÁVIST

(Starý zákon, Kniha Přísloví 15,17)

ČÍSLO 10* ROČNÍK V* 28. 3. 2012* (ČAS 1 – ročník XVI* Kurýr ročník VII)

Internetový nezávislý list podporující svobodné myšlení, podnikání a vytváření občanské společnosti především v oblasti ASKIBURGIONU.

Ve druhém století našeho letopočtu žil v Alexandrii slavný astronom a zeměpisec Klaudios Ptolemaios. Podle vyprávění obchodníků a vojáků kreslil mapy vzdálených zemí. Velké pohoří na severu země, v níž podle něj žil velký národ Boiochaimů, označil jako Askiburgion. Přiložíte-li Ptolemaiovu mapu na mapu dnešní, pod Askiburgionem naleznete Nízký a Hrubý Jeseník, část Slezska i střední Moravy. I mezi tvůrci tohoto listu naleznete nejednoho učeného Boiochaima. Na sklonku 19. století si příznivci strany realistické, sdružení kolem T. G. Masaryka uvědomili, že potřebné změny společenské vyžadují více informačních zdrojů. A tak vznikl v roce 1866 list ČAS, od počátku redigovaný Janem Herbenem. V roce 1990 si vydavatelé tohoto listu vypůjčili název i původní grafickou podobu hlavičky a vydávali až do roku 2005 list ČAS v tištěné podobě. A pochopitelně v duchu názorů původní České strany lidové (realistické). Ten pak na několik let, od 3. 2. 2005 do 21. 8. 2008 nahradil internetový deník Bruntálský Kurýr. Tento internetový, dle potřeby i tištěný list ČAS je tedy pokračováním obou zmíněných periodik a měl by v této podobě vydržet co nejdéle. Což bude i dílem vás, čtenářů.

Vydává: občanské sdružení Vlastenecký poutník, Čeladná 711, 739 12 Čeladná, v nakladatelství Moravská expedice®. Redakce: petr.anderle@tiscali.cz; ypoutnik@tiscali.cz +420 724 100 646. Odpovědný redaktor: Petr Andrlé. Každé vydání najdete také na www.hbl.cz; www.marianka.eu. Objednávky: e-mail s předmětem ČAS* Registrace MK ČR ze dne 22. 3. 2001 evidenční číslo MK ČR E 11 345

Jak bylo včera 27. března? Pranostika říká, že JAKÉ POČASÍ BUDE NA SV. RUPRECHTA, TAKOVÉ BUDE I V ČERVENCI

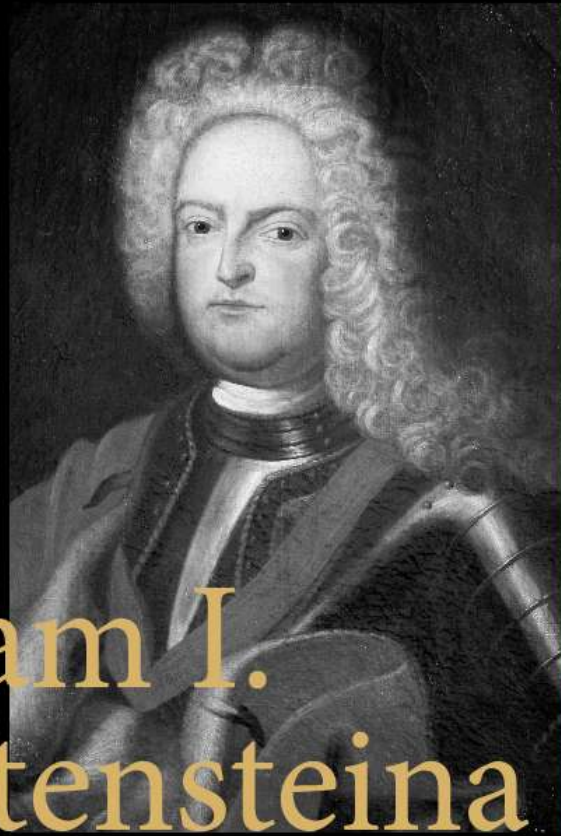
O muži toho jména se toho v naší veřejnosti moc neví. Svatý Rupert (také Hruodpert, Ruodbert, **Ruprecht**, Robert), znamená ve staroněmčině "skvělý" a "slavný", byl během posledního desetiletí sedmého století vyslán vévodou Theodorem II. jako misionář do Bavorska. Do té doby působil jako biskup ve Wormsu. V roce 696 přišel do Salcburku, kde ještě v téže roce založil nejstarší klášter Rakouska, klášter Sv. Petra. Tím vlastně založil základy dnešního Salcburku. To vyrostlo na místě původního římského opevnění, zvaného Juvavum. O dvacet dva let později, asi 27. března 718 biskup Ruprecht umírá a o více než padesát let později (24. 9. 774) jsou jeho ostatky přeneseny do nového salcburského chrámu. Sv. Ruprecht je místním patronem havířů ale především zemským patronem Salcburku. 24. září se na jeho počest slaví státní svátek. Dva jeho přátelé založili v dnešní Vídni (tehdy Vindobona) kostel, který byl na přelomu osmého a devátého století hlavním kostelem budoucí Vídně. Protože svatý Ruprecht je také patronem obchodníků se solí, byl Ruprechtskirche v období středověku solným centrem Vídně. Požár v roce 1276 způsobil na stavbě vážné škody a byl pádným důvodem pro rekonstrukci některých částí kostela. V období mezi 13. stoletím a počátkem 17. století byla v Ruprechtskirche vybudována jižní loď, chór a interiér kostela získal výrazné barokní prvky. Z nejstarších částí kostela stojí za to zmínit vitráže z druhé poloviny 14. století, zvon z konce 13. století, sarkofág svatého Vitalise a konečně také socha svatého Ruprechta, která se nachází v severní části hlavní věže. Na románské vitráži Ruprechtskirche je zobrazena Madona s dítětem v náručí a tato vitráž je jedním z národních pokladů Rakouska.

Regionální muzeum v Mikulově, zámek Mikulov
Regionalmuseum Mikulov, Schloss Mikulov, Tschechische Republik

1. 4.–31. 8.
2012

Jan Adam I. z Liechtensteina

(1657–1712)

ekonom, politik a mecenáš

Johann Adam I. von Liechtenstein

(1657–1712)

Ökonom, Politiker, Mäzen

Záštitu nad výstavou převzali
vládnoucí kníže J. J. Jan Adam II. z Liechtensteina
a hejtman Jihomoravského kraje JUDr. Michal Hašek

Die Ausstellung steht unter der Schirmherrschaft
des regierenden Fürsten S. D. Hans-Adam II. von und zu Liechtenstein
und des Landeshauptmanns Südmährens JUDr. Michal Hašek

EVROPSKÁ UNIE
Evropský fond pro
regionální rozvoj

Podzemní Jihomoravský kraj

EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
Mikulovský kraj

Mikulovský kraj

Mikulovský kraj

Mikulovský kraj

Vernisáž • die Vernissage: 31. 3. 2012, 16:00

www.rmm.cz

NENÁVIST NEMŮŽE A NESMÍ BÝT PROGRAMEM

Petr Andrlé

*"I tuto tíhu, lékaři, já znám.
Však hlouběj, ke dnu, tělo prosvitte mi!
Nejtěžší břímě naleznete tam.
Sotva je unáším. A jsem si jist,
až vypadne, že rozkymácí zemi."*

"Nejhlouběj, chudý, vidím nenávist"

Někdo kdysi napsal, že láska je nejsilnějším z lidských citů. Nesporně tomu tak je. Horší je, že na druhý stupeň, hned za lásku, bývá zařazována nenávist. Každý z nás by dovedl vyprávět o tom, co kdy s ním udělala láska. Od prvotních jejích krůčků, kdy se zamilováváme a říkáme tomu láska, až po ony případy, kdy zahoříme opravdovou silnou touhou. Tragické je, když ona touha narazí na překážky a nakonec není naplněna. Svět je zmítán láskou, napsal kdysi klasik a měl pravdu. Láska nás doprovází ve všech svých pozitivních i méně pozitivních projevech celým životem.

Avšak jak je to s nenávistí? Schválně jsem předradil před tento text poslední sloku Wolkerovy známé básně *U roentgenů*. Pamatujete mnozí jak krásně a tajuplně začíná:

*To není Faustova jizba a duše zde nevchází v prokletí,
to je Roentgenův přístroj s magickou krásou XX. století....*

Jenže končí nenávistí. Přiznávám se, že jsem tuto báseň před mnoha lety recitoval na nějaké soutěži a jako desetiletý kluk jsem se v duchu ztotožňoval s dělníkem, který nenávidí bohaté, protože oni mohou za jeho bídu. Nějakou dobu mi trvalo, než jsem pochopil skutečné atributy bídy a objektivní zákonitosti vývoje světa. A dnes si myslím, že ani Jiří Wolker onu deklarovanou nenávist nemyslel tak úplně doslova. Dokonce se domnívám, že ani Klement Gottwald, který 21. prosince 1929 ve svých 33 letech pronáší v prvním svém poslaneckém projevu v Národním shromáždění onu větu

*A my se chodíme do Moskvy učit, víte co? My se od ruských bolševiků do
Moskvy chodíme učit, jak vám zakroutiti krk,*

tehdy ještě zcela netušil, o čem hovoří. Ano, dříve než se nakazil bakteriemi *Treponema pallidum*, nakazil se nenávistí třídní, jejímž pozdějším výsledkem byly miliony zmařených životů skvělých lidí, což těžko lze vysvětlit nedoučenému truhlářskému dělníkovi.

Psychologové tvrdí, že nenávist vůči lidem je plna neuvěřitelné energie, nekonečné vytrvalosti a také prý vůle. Je to možné, protože nenávidějící člověk se nikdy nespokojí s tím, aby předmět své nenávisti (třeba druhého člověka) nevšímavě přehlížel či zcela ignoroval. Nenávist je vedená především snahou ublížit. A to za každou cenu. Nenávist nikdy nikomu neprospěje, ani nenávidějícímu ani nenáviděnému. Nejhorším jejím atributem je vědomý záměr, prosazovaný intenzivně a vytrvale s cílem nenáviděného zcela zničit. Proto například nenávist nepatří vůbec

do politiky. Jestliže ji v politice připustíme, nemůže být politika nikdy poctivou soutěží idejí.

Nejhorší pak je, když se nenávisť usídí ve všech patrech politiky a veřejného života. Může se objevit tam, kde nejsme spokojeni s výsledky výběrového řízení na tu či onu funkci, když sami sebe přesvědčujeme, že bychom ji uměli zastávat nejlépe ze všech možných kandidátů. Objevuje se i po nejrůznějších volbách. Bohužel postihuje často i volby komunální, kde bychom to snad nejméně čekali. Vítězové se někdy pokoušejí po vítězné volební kampani co nejvíce pošpinit své předchůdce. A ti, kteří prohrají, stejným způsobem pomlouvají vítěze. Zde platí více než kdy jindy, že nenávisť nemůže být program. Navíc naším programem nemůže být ani poukazování na to, že to ten či onen dělá špatně. Těžší je potlačit nevoli či dokonce nenávisť, a přijít s jasnou a zcela konkrétní vizí, obsahující konkrétní a srozumitelné body programu našeho.

O tom, kam až může vést nenávisť, se přesvědčujeme různě na velkých či malých událostech. Byla například až drasticky přítomna ve válečných událostech při rozpadu Jugoslávie. Perfektní analýzu nenávisť a lži podal ve svém (doufejme, že ne posledním) románu *Pražský hřbitov* spisovatel **Umberto Eco**. Snahy o bagatelizaci jejího výskytu vidíme při posměšcích doprovázejících jisté vize o tom, že láska nakonec zvítězí nad nenávisť.

Co je příčinou našich nenávistí? Nízké vzdělání? Nedostatek morálky? Neschopnost objektivního posouzení jevů? Ano, příčin bychom našli hodně. Ale jednou hlavních je nedostatek pokory v nás. Tím není myšleno, že bychom se měli za každou cenu před někým kořit. Jestliže přistupujeme k hodnocení jevů a lidí s určitou mírou pokory, aniž bychom pochopitelně křivili svůj charakter a zrazovali své správné zásady, umožní nám to hlouběji pochopit problém. Jistá míra pokory může vést k objektivnějšímu pochopení a vysvětlení událostí a určitého jednání. Nejde o smířlivectví či o bagatelizování událostí. Víra v člověka není nic špatného, naopak. Schopnost vcítit se do jednání druhého a snaha porozumět, neznamená, že slevujeme za každou cenu. Sami byste pravděpodobně mohli jmenovat řadu příkladů, kdy jste si museli poopravit prvotní názor na nějaký děj, či na činnost lidí okolo vás.

Navíc v politice není nikdy nikdo dokonale vzdělán a vyučen. Politika bohužel nevyklučuje systém pokus-omyl. Důležitý je úmysl. Někdy se nám stane, že zdrtíme druhé svou kritikou a později činíme totéž, co dělali oni, aniž bychom si to uvědomili. Takže bychom měli alespoň část onoho značného množství energie, která často provází naši nenávisť, občas použít k poctivému poznání oné příslovečné druhé strany mince. A také k tomu, abychom se naučili rozlišovat. Jestliže prohlásíme, že *tuhle zemi, tento kraj, tuto obec, tuto školu či tento podnik vede banda blbců*, tak ničemu neposloužíme. Jen rozdmýchávání vášní. Být adresný, znamená totiž být i věcný. Známý anglický spisovatel a křesťanský myslitel **Gilbert Keith Chesterton** svého času o tomto problému napsal:

Láska se může změnit v nenávisť, muž může zprvu toužit se s ženou oženit a nakonec může prahnout po tom, aby ji zavraždil. Láska je však nicméně protikladem nenávisti a dokonce i ti nejpokrokovější mezi našimi mysliteli by snad netvrdili, že manželství je totéž co mord. Mladý prostopášník se může během let tak otrávit, až se k stáru stane puritánem. Stejně tak se z šetrného člověka může stát lakomec, ale když se jím stane, přestává být člověkem šetrným. Lakomec je člověk, který je ve své snaze o šetrnost přistižen a sveden na scesti, kde své úsilí zradí a promění v honbu za penězi. Člověk, který si myslí, že pro spravedlnost smí pozdvihnout meč, může být pokoušen ďáblem a dojít k tomu, že bude uctívat meč a ne spravedlnost.

"MILOVAT DOBRO A NENÁVIDĚT ZLO"

Z podnětu Honorárního konzulátu ČR v Itálii v Neapoli, byla dne 14. března 2012 slavnostně zahájena výstava věnovaná životu kardinála Josefa Berana (narozen 1888 v Plzni, zemřel r. 1969 v Římě) pod názvem 'Milovat dobro a odporovat zlu!'. Výstava je umístěna v monumentálním komplexu Santa Maria La Nova v centru Neapole. Honorární konzul Angelo Ruoppolo na vernisáži přivítal také **kardinála Miloslava Vlka**, který promluvil na téma pronásledování křesťanů. Dále byli přítomni velvyslanec ČR u Svatého stolce Pavel Vošalík, pomocný biskup neapolský Mons. Lucio Lemmo, honorární konzul ČR v Neapoli Angela Ruoppolo, představitel Komunity Sant'Egidio prof. Marco Rossi a představitel Hnutí fokoláre, prof. Diana Pezza Borrelli, a přibližně stovka dalších hostů.

Možná, že by nebylo na škodu, kdybychom si připomněli život a dílo kardinála Josefa Berana.

Prof. ThDr. Josef kardinál Beran se narodil 29. prosince 1888 v Plzni a odešel z tohoto světa 17. května 1969 v Římě. Byl 33. arcibiskup pražský a primas český (1946-1969). Komunistický režim mu znemožnil výkon jeho funkcí, proto strávil poslední roky svého života vlastně jako vyhnanec v Římě. V uznání jeho

nekompromisních postojů se mu dostalo té pocty, že j pohřben. V roce 1998 byl zahájen proces jeho blahořečení.

Právě před 100 lety, v roce 1912 získal doktorát z teologie a začal své působení jako kaplan v Chýši. Před 80 lety se stal profesorem teologie a byl též rektorem pražského arcibiskupského kněžského semináře. Před 70 lety byl zatčen (heydrichiáda) a vězněn v Terezíně a v Dachau. V listopadu 1946 byl papežem Piem XII. jmenován arcibiskupem pražským. Od počátku odmítal podřídit církev komunistické moci, exkomunikoval kněze Josefa Plojhara (a některé další), kteří se angažovali v podpoře totalitního systému. V roce 1949 byl internován, pronásledován. V roce 1963 byl propuštěn z internace, avšak byla mu zakázána Praha a taktéž výkon arcibiskupského úřadu. V únoru 1965 ho papež Pavel VI jmenoval kardinálem, komunisté mu povolili odjezd do Říma a byli rozhodnuti ho zpět do rodné země nevpustit. V Římě se Josef kardinál Beran velice aktivně podílel na přípravě Druhého vatikánského koncilu. V roce 1969 zemřel v Římě. I mrtvého kardinála se komunisté obávali a nedovolili převoz jeho těla do vlasti. Jako první Čech byl pohřben po boku papežů v kryptě chrámu sv. Petra v Římě. Pohřební obřady zcela mimořádně sloužil papež Pavel VI. Vězeň nacismu a komunismu Josef Beran patří mezi vzácné syny našeho národa a mezi významné představitele katolické církve.

Karel Wolf a CK Livingstone vás zvou na
CESTOVATELSKÝ FESTIVAL

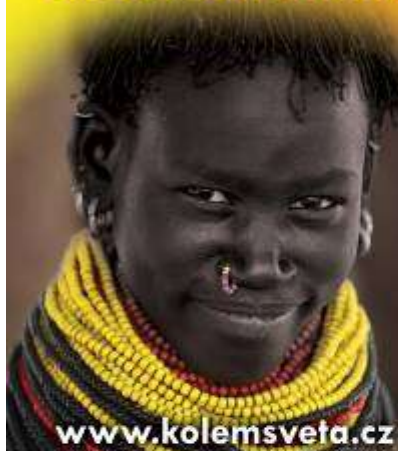
KOLEM SVĚTA

24. – 25. března 2012

9.30 – 20 hodin

Kulturní dům a Multikino Ládví, **PRAHA**

promítání filmů a fotografií » reportáže z dalekých zemí světa
» exotické tanečnice » známí cestovatelé

www.kolemsveta.cz

Generální partner: Slovensko, ALPINA, letuška.cz
Hlavní partneři: AVENIER, České dráhy
Spolupořadatelé: LIVINGSTONE

PROGRAM PROGRAM PROGRAM PROGRAM PROGRAM			
sobota 24. BŘEZNA 2012	<p>VELKÝ SÁL (Kulturní dům Ládví) 9.30 – 10.30 Igor Bresovar – 3 roky na motorce přes 6 kontinentů 10.45 – 11.45 Samuel Schreiber – Carretera Austral (Chile) 12.00 – 13.00 Marián Beret – Láhka doklepné výhody Slovenka 13.15 – 14.15 Václav Špillar – Futováři Keňov a Tanzanii soutěž Slideshow Awards 2012 15.45 – 16.45 Jana Wolfová a Jaroslav Dušek – Indonésie 16.45 – 17.30 SLOSOVÁNÍ ANKETNÍCH LÍSTKŮ 17.45 – 18.45 Martin Kratochvíl – Patnáctá – indický Himálaj 19.00 – 20.00 Jan Švaráček – Afriku od severu k jihu</p>	<p>EVROPSKÝ SÁL (Kulturní dům Ládví) 9.30 – 10.30 Jiří Dolejš – Ručky Kavkaz 5+ 10.45 – 11.45 Veronika Švárová – Kosnice a Bodamské jezero 12.00 – 13.00 Jan Tomáček – 5 dročů lodí do Benátek 13.15 – 14.15 Pavel Šeboda – Orůska – zima v Kuluzeke 14.30 – 15.30 Radovan Jirů – Bulharsko, Makedonie a Albánie 15.45 – 16.45 Radek Fiala – Balada na motorkách 16.45 – 17.30 SLOSOVÁNÍ VE VELKÉM SÁLE 17.45 – 18.45 Vladimíra Švaráková – Portugalskem a Andalúzii 19.00 – 20.00 Jan Pala – S lyžemi v Libanonu</p>	<p>EXPEDIČNÍ SÁL (Multikino Ládví) 9.30 – 10.30 Jirka a Monika Vachovi – Uruguay, Paraguay a Brazílie 10.45 – 11.45 Miroslav Švejnska – Madagaskar a Komorské ostrovy 12.00 – 13.00 Jeroným Selner – Barvy (Jižní Indie) 13.15 – 14.15 Rastislav Maďar – Nemoci na cestách 14.30 – 15.30 Jana Borská – Bolívijské Altiplano 15.45 – 16.45 Jakub Martinek – Mauricius a Reunion 16.45 – 17.30 SLOSOVÁNÍ VE VELKÉM SÁLE 17.45 – 18.45 Petr Najman – 314 dní samoty v Antarkidě 19.00 – 20.00 Lumír Drápal – 6725 km v seaskojku podél Norska</p>
neděle 25. BŘEZNA 2012	<p>VELKÝ SÁL (Kulturní dům Ládví) 9.30 – 10.30 Radek Fiala – Nepál – v předstí obrů 10.45 – 11.45 Jana a Michal Tyloví – Kaputníci na Floridě 12.00 – 13.00 Topi Pigula – Vietnam – stíní se země 13.15 – 14.15 Vladimír Plešinger – Habeli za války, Etiopii v míru 14.30 – 15.30 Anežka Kráso – Kouzelná Papua – Nová Guinea 15.45 – 16.45 Ladislav Tajarský – Na konec Islandu 16.45 – 17.30 SLOSOVÁNÍ ANKETNÍCH LÍSTKŮ 17.45 – 18.45 Vítava Poltikovič – Dalajlamova pozvěstí (BVI) 19.00 – 20.00 Rudolf Švaráček – Indie a Dalajlama</p>	<p>EVROPSKÝ SÁL (Kulturní dům Ládví) 9.30 – 10.30 Marie Hofmannová – Seno kolem světa 10.45 – 11.45 Karla Hryková – Kasánské ostrovy i barokem 12.00 – 13.00 Ůber Drahoňovský – Divokým Karolíněm (Turecko) 13.15 – 14.15 Martin Vedral – Libye 14.30 – 15.30 Vladimír Jirůšek – Dva roky na Kypru 15.45 – 16.45 Slavomír Haváč – Omže s dětemi 16.45 – 17.30 SLOSOVÁNÍ VE VELKÉM SÁLE 17.45 – 18.45 Jack Bright – Extreme winter swimming 19.00 – 20.00 Roman Janusz – Gracie – ráj pod hradbou Kovelce</p>	<p>EXPEDIČNÍ SÁL (Multikino Ládví) 9.30 – 10.30 Martin Procházka – Zrůpeli Afriky 10.45 – 11.45 Edoška Tkáčiková – Lapa i Kambodža 12.00 – 13.00 Vladimír Lenberk – Turcko křtem králem 13.15 – 14.15 Tereza Čuhel – Polky a orangutani (Indonésie) 14.30 – 15.30 Štěpán Postýla – Demokratická republika Kongo 15.45 – 16.45 Miroslav Štrágl – Voodoo, zombie (Brazílie, Kuba) 16.45 – 17.30 SLOSOVÁNÍ VE VELKÉM SÁLE 17.45 – 18.45 L. Kovaříková a M. Jan – Kolem světa na kole 19.00 – 20.00 Petr Jan Juroška – Tajemná kubánská krásko</p>

Pěkný den,

rád bych vás pozval v sobotu a v neděli **24. a 25. března 2012** do KD Ládví a Multikina Ládví v Praze, kde se koná cestovatelský festival **KOLEM SVĚTA**. Poznejte příběhy dnešních cestovatelů a dobrodruhů, kteří procestovali celý svět. Navštivte program plný přednášek, filmů a exotických tanců. Významnými hosty budou např. herec **Jaroslav Dušek** s projekcí o Indonésii, etnolog **Miloslav Stingl** bude vyprávět o Kubě, fotograf **Václav Špillar** s diashow o Keně a Tanzanii, hudebník a muzikant **Martin Kratochvíl** s filmem o Himálaji, lékař **Rastislav Maďar** bude hovořit o situaci v Africe, spisovatel **Vladimír Plešinger** o Etiopii a **Viliam Poltikovič** a **Rudolf Švaráček** budou informovat o setkání s Dalajlamou. Přesný program všech přednášek na festivalu Kolem Světa, který se koná v sobotu a neděli od 9 do 20h v kulturním domě Ládví, naleznete na http://www.kolemsveta.cz/praha_2012.html

V případě, že byste to měli blíže do Ostravy, tak festival Kolem Světa v Ostravě se bude konat 14. dubna 2012 v Domě kultury Akord:

http://www.kolemsveta.cz/ostrava_2012.html

Budeme rádi, pokud pozvánku pošlete i svým přátelům.

Na facebooku jsme zde: <http://www.facebook.com/kolemsveta.cz>

S pozdravem Karel WOLF

Poznámka redakce: my víme, že to v Praze již bylo. Ale totéž bude v Ostravě 14. 4

Největším odběratelem našeho piva je Německo a Slovensko

KRIZE? ANI ZDALEKA!

SPOTŘEBA PIVA ZNAČNĚ VZROSTLA

Tuzemské pivovary loni uvařily o 2,7 % více piva než v roce 2010. Na tiskové konferenci to uvedli zástupci Českého svazu pivovarů a sladoven. Zastavil se tak tři roky trvající pokles. Výroba se zvýšila především díky novým pivům na trhu, prodeji piva v PET láhvích a rostoucímu vývozu.

Vzhledem k absenci přesných dat od některých pivovarů, které se svazu v posledních letech vystoupily, neuvedl svaz absolutní čísla, pouze meziroční indexy. Pro tuzemský trh loni pivovary vyrobily meziročně o 2,6 % více. Vývoz vzrostl téměř o 4 %, vyvezla se necelá pětina produkce.

Největším dovozcem piva z ČR zůstává tradičně Německo před Slovenskem. „Pivovary výrazně inovují svou nabídku piv, přicházejí s novými obaly, které konzumenti velmi rychle přijali, a v neposlední řadě se postupně navrácí rovněž

dynamika exportu českého piva,“ uvedl předseda svazu František Šámal. V Česku v posledních letech roste podíl ležáků, který se od roku 2009 do loňska zvýšil o pět procentních bodů na bezmála 38 %. Stále méně se prodávají výčepní piva. Zatímco v roce 2009 se na celkových prodejkách podílely 62 %, dnes je to 56 %. Roste podíl ostatních piv, kam patří pivní speciály nebo nealkoholické pivo. „Ležáky

narostly především proto, že se naplno začal projevovat spotřebitelský zájem o 11stupňová piva, čemuž vyšly samozřejmě pivovary vstříc,“ řekl výkonný ředitel svazu Jan Veselý. Mezi roky 2009 a 2010 se v Česku změnil poměr baleného a sudového piva. Prodeje piva v láhvích a plechovkách činí více než polovinu veškerého prodaného piva a vytlačují pivo sudové. Rostou především prodeje piva v PET láhvích. Přesto jsou Češi spolu s Iry s podílem sudového piva kolem 40 % stále světovou výjimkou. Všude jinde je jeho podíl daleko nižší a dominují láhve. Velké pivovary inspirované stále populárnějšími minipivovary začaly v poslední době na trh uvádět netradiční piva. Nejnovějším hitem jsou míchané nápoje na bázi piva a ovocné limonády či džusu. Počet minipivovarů, které se zaměřují na výrobu pivních specialit, je odhadován na 130, jejich podíl na celkovém výstavu ale je zhruba 1,5 %.

(Převzato z časopisu Live Regal; zkuste také www.eregal.cz)

CIKÁNI

Kdysi podobnou parafrázi použil Klement Gottwald výrokem: „Není Němec, jako Němec!“, a tím se chtěl patrně distancovat od Benešovy „teorie kolektivní viny“ vůči sudetským Němcům. Já se nehodlám výrokem „Není Cikán, jako Cikán!“ od ničeho distancovat, nýbrž mám v úmyslu srovnávat.

V lokálním slova smyslu, máme sklony k tomu házet cikánské etnikum do jednoho pytle a vymysleli jsme si k tomu pojem „Romové“. Cikánské etnikum je přesto velice různorodé a tím i jeho povahové vlastnosti. Podívejme se nyní na rozmístnění Cikánů na evropském kontinentě a britských ostrovech:

Romové: cikánské etnikum rozšířené ve střední, východní a jižní Evropě. Většinou nejsou kočovní, pakliže mají vhodné sociální podmínky se usadit. Ve srovnání s ostatními cikánskými kmeny jsou dost neúspěšní. Je to patrně historicky způsobeno nedostatečnou tolerancí v této oblasti světa. V dějinách existovaly dokonce pokusy je fyzicky vyhladit. K obratu došlo až v době osvícenectví a koncem 19. století. Avšak postoje vládnoucích garnitur v těchto částech Evropy, Romy kreativním způsobem integrovat, jsou do dnešních dnů nulové.

Sinti: Jde převážně o kočovné Cikány, kteří se usadili v Německu, Švýcarsku, Dánsku a severní Itálii. Problém integrace je zde ztížen tím, že se jedná o „tuláky“ cestující z místa na místo. Údajně měli být v době Třetí říše v nacistickém Německu vyhlazováni, ale nic tomu nenasvědčuje. Byly pro ně zřízeny speciální koncentrační tábory. Ty však nebyly vyhlazovací, nýbrž pracovní. Na rozdíl od židovského obyvatelstva nebyly sňatky mezi Němci a Cikány zakázány, i když podléhaly předchozímu schválení. Himmlerovi a Heydrichovi nevadila ani tak cikánská rasa „Sinti“ jako jejich způsob kočovného života, který byl v nacistickém Německu přísně zakázán. Cikánské obyvatelstvo prý podávalo v koncentračních táborech vynikající pracovní výkony (Albert Speer).

Kaleové: Prakticky nejrozšířenější a nejúspěšnější cikánské etnikum. Žijí v jižní Francii, Španělsku a Portugalsku (tzv. „Iberian Kale“). Další kmeny obývají Finsko, Norsko a část Švédska (tzv. „Finnish Kale“), tak jako Anglii a Velšsko (tzv. „Welsh Kale“). Kmenovými odbočkami Kaleů jsou pak *Manushové* (Francie), *Romanichelové* (Skotsko a Irsko), tak jako *Ramanisaelové* (Švédsko a Norsko). Z těchto cikánských etnik pochází celá řada světoznámých umělců, spisovatelů, malířů, vědců a podnikatelů, především z oblasti gastronomie a bankovníctví...

Patrně měli a mají Kaleové větší možnosti uplatnění (hlavně ve Španělsku a skandinávských zemích) než je tomu u Romů ve střední, jižní a východní Evropě, kde se již tradičně cikánská otázka neřeší vůbec. Naléhavost nahromaděné destrukce vůči cikánskému etniku je v současné době patrná u nás, na Slovensku, v Maďarsku a Bulharsku. S řešením je třeba začít okamžitě. V opačném případě, by mohlo vést otálení k další eskalaci. Jednoho dne by se totiž bez občanské války mohla stát problematika neřešitelnou.

Je třeba zkoumat politická opatření těch oblastí současné civilizace, kde se stali Cikáni úspěšnými a transplantovat tato opatření do těch míst evropského kontinentu, kde Cikáni teprve úspěšní budou. (NKJTV)

TZ 22. 3. 2012: VOZKA – časopis o životě a pro život na vozíku

Severomoravský magazín pro vozíčkáře a jejich přátele VOZKA s informacemi z celé ČR. Redakce: Petr Dzido, Tylova 4, 700 30 Ostrava-Zábřeh, tel. 596 783 174, e-mail: dzidopetr@volny.cz, <http://www.vozickari-ostava.cz/vozka/pagevoz.htm>

Vychází č. 1/2012 časopisu VOZKA – magazínu pro vozíčkáře a jejich přátele z celého Česka

Jak si žijí vozíčkáři ve Švédsku? Reportáž ze „země žulové“:

Ve Švédsku platí v politice i ve společnosti všeobecně uznávané tvrzení, že „všichni občané země musí mít stejná práva a příležitosti bez ohledu na pohlaví, etnický původ, náboženské vyznání nebo jakékoli indispozice“. Švédské království je velmi dobře fungující sociální stát, který své občany umí a chce řádně zabezpečit. Z tohoto důvodu jsou zde nastaveny vysoké daně, ze kterých se financují služby starším či znevýhodněným občanům. Každý člověk s postižením (hlavně vozíčkář) si ve Švédsku může požádat o vlastního osobního asistenta. Toho pak z velké části dotuje stát a běžný vozíčkář si jej může bez větších obav „pořídít“.

Nejen o tomto tématu, ale i o následujících zajímavostech se můžete dočíst v novém 8ostránkovém magazínu pro vozíčkáře Vozka č. 1/2012, který je od 26. 3. 2012 distribuován do všech krajů ČR:

Další informace:

Ing. Petr Dzido, šéfredaktor magazínu VOZKA. Kontakt: tel./zázn.: 596 783 174, e-mail: dzidopetr@volny.cz. Vozka ročník 2011 je ke stažení na <http://www.vozickari-ostava.cz/vozka/pagevoz.htm>.

ESOTERICKÁ SOBOTA KLÍČ K OSUDU I.

DNE: 21. dubna 2012

program přednášek:

10.00h - Mgr. Marie Janšová - Inspirace známe jsou v pohádkách, neboli tajemství čísel všude kolem nás.

13.00h - Iva Radulayová, Ostrava- Proč v životě procházíme událostmi a to i těmi, kterými nechceme.

15.00h - Pavla Sýkorová, Ostrava - Kam kráčíš člověče
Co nás může potkat cestou životem a kudy se ubírat abychom našli svůj střed a žili harmonicky.

17.00h - Zibby Eller Přerov - Nativní Spiritualita, tedy Duchovnost podle původních obyvatel Severní Ameriky - symboly, posvátné nástroje, molitba.

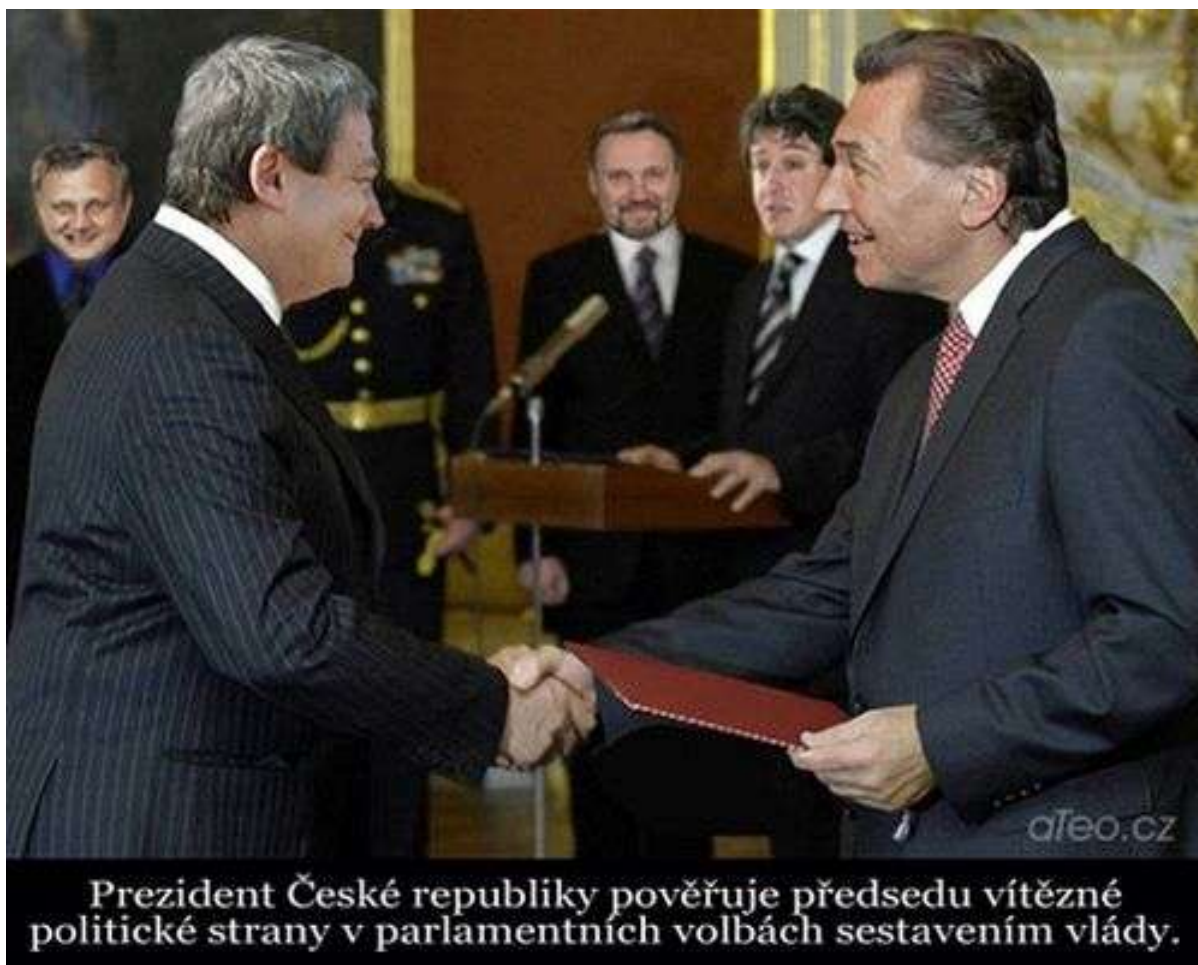
celodenní vstupné: 200Kč, vstup 1 přednáška: 70Kč

KDE: Čajovna v budově KINA MÍR Krnov

**předprodej a informace na www.klicosudu.cz
nebo v Esoterickém krámku Opavská 25 Krnov**

FOTO PRO DNEŠNÍ DEN

Snímek z roku 2014 jsme si vypůjčili z Absurdária Neviditelného psa.

PETROUŠKOVY PŘÍHODY (764)

Nejhorší je, že se už i v hospodách nedá narazit a kloudné téma k pobavení. Všude se zkoumá, *jak a kolik kradem a kdy padnem*. Jako argumenty jsou používány různé statistiky. Nedávno přidal kolega další argument k debatě, jestli je popírání morálky dědičné. Prý ještě komunistické statistiky zaznamenaly, že se v určitém období v našich stavebninách prodalo pouze tolik materiálu, který by stačil na postavení asi jedné třetiny nových rodinných domů v onom období kolaudovaných. Z čeho se postavily ony zbylé dvě třetiny domů, na to již ona statistika nedává odpověď (mezi námi, my to víme). Že by tam to začalo?

Ono to bude zcela jinak. A tak se začalo hovořit o tom, že máme také slušné a vychované představitele, když jsem si vzpomněl na nedávno otištěný článek entomologa Vojtěcha Novotného v sobotní Orientaci, jinak příloze Lidových novin. Zabývá se v ní také korupcí a vysvětluje, že zákonů proti korupci máme dost. Problém pak, že spočívá v jejich použití a také v jejich respektování námi všemi. Bohužel uvádí

příklad, který by svědčil tomu, že nákaza korupční je již téměř všeobecná, přímo infekční.

Dalo by se totiž předpokládat, že třeba naši diplomaté budou vzorem cnosti, jsouce pečlivě vybírání. Autor uvádí příklad s parkováním před newyorským sídlem Organizace spojených národů. V letech 1997 – 2002 zde dostalo sedm tisíc diplomatů OSN celkem 150 tisíc parkovacích pokut v celkové výši 18 milionů dolarů. Vzhledem k jejich imunitě ovšem vesměs nevymahatelných, dodává autor. A jak dopadli naši diplomaté? Sedm našich reprezentantů dosáhlo pěkného průměru 18,9 ilegálních parkování na osobu. Tento výkon je zařadil do odpovídající společnosti, totiž mezi kolegy z Lesotha (18,8 pokuty) a Nigeru (19,9) pokuty. Tím autor končí a čtenář si má udělat úsudek sám. Nedodává, že by se také mohlo najít jiné vysvětlení toho, proč naši diplomaté považují časté porušování dopravních předpisů za normální. Například, že svým postavením v tabulce demonstrují solidaritu s těmito africkými státy. Jistě. Ale za to by je pochválil tak maximálně někdo už jen v Moskvě. Zatím co v Praze se mlčí. A tak je to se vším.

**Dnes má svátek SOŇA. Zítřka TAĀĀNA.
Nezapomeňte jim blahopřát.**

